

[Aage Frandsen]

somhedsejernes, men det er efter vores opfattelse nogle midler, som lønmodtagerne har skabt grundlaget for, men som virksomheds-ejerne tager til sig, så det er altså noget med, at man tager fra dem, som i virkeligheden har taget det fra nogle andre. Det er vores politiske opfattelse, og det er klart, at det er en politisk holdning til disse spørgsmål.

Endvidere har der været rejst kritik af, at det er tvangsmæssigt – det er et tvangsindgreb, siger man – og jeg tror, den konservative ordfører, hr. Jens Jørgensen, sagde, det var en syg tankegang, og det er jo stærke ord. Det er klart, det er tvang, men skat er jo også tvang, og der er mange andre ting her i tilværelsen, der er tvang.

Der blev spurgt, om lønmodtagerne gerne vil have det, hvortil jeg må sige, at partierne jo foreslår så mange ting, som det ikke er sikkert alle synes er en god idé. Vi synes, det er en god idé, og vi står inde for det i forhold til vores vælgere, men der er masser af mennesker, som ikke synes, det er en god idé, og som derfor også stemmer på andre partier.

Hr. Poul Nødgaard stillede et helt konkret spørgsmål, som naturligvis må stilles til et sådant forslag, nemlig om det er noget, der kun skal bruges, når en virksomhed giver overskud, eller om de lønmodtagere, der er ansat i virksomheden, skal betale noget ekstra – sådan forstod jeg spørgsmålet – for at dække et eventuelt tab, hvis virksomheden går ned og hjem. Dertil må jeg sige, at det her må gælde på samme måde som for enhver anden aktiekapital, nemlig at den er tabt, men så heller ikke mere. Princippet i forbindelse med ansvarlig kapital er, at det beløb, der er indskudt af en privat person eller af en fond – i dette tilfælde lønmodtagere eller en kollektiv virksomhed – naturligvis er tabt, men der er ikke noget med, at de skal betale erstatning i forhold til et større tab. Sådan er det også, når det drejer sig om ansvarlig lønmodtagerkapital. Og sådan gælder det i det hele taget, når det drejer sig om aktiv kapital.

Jeg må selvfølgelig konstatere, at der ikke har været tilslutning til forslaget. Det havde jeg heller ikke ventet, for det ville have været udtryk for et eller andet ideologisk spring i udviklingen, som sjældent forekommer under en debat i Folketinget. Men så glæder jeg mig til næste debat, vi skal have, for det kan da ikke blive

ved med den totale afvisning af vores gode ideer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

26) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 73:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et udvalg om arbejdspladsdemokrati.

Af Aage Frandsen (SF) m.fl.
(Fremsat 11/3 93).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Så må jeg jo prøve, om jeg kan sprede lidt sol og glæde hos hr. Aage Frandsen.

SF vil med dette forslag gerne have undersøgt, hvordan det står til med demokratiet på de danske arbejdspladser, og SF foreslår derfor, at der skal nedsættes et udvalg, som skal undersøge, hvor langt vi herhjemme er nået med at gennemføre demokrati på arbejdspladserne. Mere konkret er ønsket at vide, i hvilket omfang lønmodtagerne har indflydelse på virksomhedernes ansættelses- og afskedigelsespolitik, drift og investeringspolitik, indførelse af ny teknologi osv.

SF vil gerne have udarbejdet en hvidbog – det lyder også så flot, vil jeg sige – som skal fortælle, hvordan udviklingen på dette område foregår i andre lande, som vi normalt sammenligner os med, herunder i øvrigt de multinationale selskaber, hvilket jo i hvert fald er meget